

Protokollat
med tilkendegivelse
i
Faglig Voldgift (FV 2013.142)

Dansk Metal
(juridisk konsulent Pernille Leidersdorf)

mod

Autobranchens Arbejdsgiverforening (ABAF)
for Olsen Biler A/S
(juridisk konsulent Birgitte Wismer-Pedersen)

1. Baggrunden for sagen

Uoverensstemmelsen vedrører et krav om betaling af fratrædelsesgodtgørelse i henhold til § 20 G i parternes overenskomst.

A var ansat hos den indklagede virksomhed som funktionærlignende ansat med anciennitet fra 13. juli 1994. Ansættelsesforholdet var omfattet af overenskomst mellem ABAF og Dansk Metal. Overenskomstens § 20 G indeholder følgende bestemmelse om opsigelse:

”For funktionærlignende ansatte gælder Funktionærlovens opsigelsesvarsel i § 2 og 2 a”.

På linje hermed er det i pkt. 9 i bilag 4 – aftale om funktionærlignende ansættelse – bl.a. anført, at:

”Ved opsigelse gælder Funktionærlovens § 2, § 2 a, § 3, § 4 og § 5, stk. 1 (...).”

Den indklagede virksomhed opsagde A den 25. februar 2013 med 6 måneders varsel til fratræden den 31. august 2013. I en mail af 11. marts 2013 til den lokale afdeling af Dansk Metal bekræftede virksomheden, at A kunne ”kontraopsige og forlade os hurtigst muligt”. Den 12. marts 2013 kontraopsagde A, således at han fratrådte den 15. marts 2013.

Ved brev af 22. maj 2013 rejste Dansk Metal krav over for virksomheden om betaling af fratrædelsesgodtgørelse svarende til 3 måneders løn i henhold til overenskomstens § 20 G. ABAF afviste på vegne af virksomheden ved brev af 18. juni 2013 at betale beløbet med henvisning til As kontraopsigelse. Til støtte herfor henviste foreningen til, at det følger af bilag 5 til parternes overenskomst sammenholdt med § 38, stk. 6, i Industriens Overenskomst, at virksomhedens opsigelse kan trækkes tilbage med den virkning, at medarbejderen ikke har krav på fratrædelsesgodtgørelse. Denne adgang var virksomheden blevet afskåret fra at benytte, og A havde som følge heraf ikke krav på fratrædelsesgodtgørelse. Foreningen henviste tillige til opmandskendelse af 14. september 2006 i en faglig voldgiftssag mellem CO-industri og Dansk Industri.

I det omtalte bilag 5 om ”Overenskomsthenvvisning” er bl.a. anført følgende:

”Parterne er enige om – udover de i denne overenskomst anførte bestemmelser samt til supplerende af disse – at rette sig efter overenskomst mellem DI og CO.”

Parterne er enige om, at denne henvisning sigter til Industriens Overenskomst mellem Dansk Industri og CO-industri. Ifølge § 38, stk. 6, i Industriens Overenskomst gælder følgende:

”En afskedigelse henholdsvis en opsigelse kan trækkes tilbage, så længe arbejdsforholdet ikke er endeligt afbrudt, med den virkning, at erstatningsansvar i henhold til § 38 eller § 39 ikke kan gøres gældende, selv om tilbuddet om arbejdsforholdets fortsættelse ikke modtages.”

Ved brev af 26. juni 2013 fastholdt Dansk Metal kravet om fratrædelsesgodtgørelse og henviste bl.a. til, at den omtalte voldgiftskendelse vedrører en helt anden situation end den foreliggende.

2. Påstande

Klager, Dansk Metal, nedlagde påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 97.200,00 kr. med tillæg af procesrente fra den 15. marts 2013 til betaling sker.

Indklagede, ABAF for Olsen Biler A/S, påstod sig frifundet for den nedlagte påstand.

Den beløbsmæssige opgørelse af kravet var ikke bestridt af indklagede.

3. Sagens behandling

Til at behandle sagen har der været nedsat en faglig voldgiftsret med faglig sekretær Ole Rosschou og faglig sekretær Erik B. Wiberg (valgt af Dansk Metal) og juridisk konsulent Eylem Ünüvar og advokat Lars Ellegaard (valgt af ABAF) som medlemmer og med professor, dr.jur. Jens Kristiansen som opmand.

Under voldgiftsforhandlingen den 16. december 2013 blev der afgivet forklaringer af A og Jannik Pedersen.

Efter forhandling og votering kunne der ikke blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten opnås enighed om eller flertal for en afgørelse. Opmanden tilkendegav herefter med en nærmere mundtlig begrundelse, at han ved en kendelse i sagen ville tage klagers betalingspåstand til følge. Parterne tog tilkendegivelsen til efterretning og enedes om, at sagen kunne afgøres i overensstemmelse med tilkendegivelsen, således at tilkendegivelsen tillægges virkning som en kendelse. Som led heri gav klager afkald på sit forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten med sigte på at få tilkendt bod. Tilkendegivelsen gengives i skriftlig form nedenfor.

6. Opmandens tilkendegivelse

A var ifølge både overenskomsten og sin ansættelsesaftale ansat som funktionærlignende ansat. Det fulgte derfor umiddelbart af overenskomstens § 20 G, at opsigelse skulle foregå i overensstemmelse med funktionærlovens §§ 2 og 2 a.

Det er naturligt at forstå bestemmelsen i overenskomstens § 20 G således, at opsigelse af en funktionærlignende ansat i det hele finder sted i henhold til den praksis, der gælder for opsigelse efter funktionærlovens §§ 2 og 2 a. Det er fastslået ved Højesterets dom af 17. januar 1975 (UfR 1975 s. 190), at en opsagt medarbejder ikke mister retten til fratrædelsesgodtgørelse ved at fratræde på et tidligere tidspunkt i opsigelsesperioden i henhold til egen kontraopsigelse. Udgangspunktet er derfor, at A ikke har mistet sin ret til fratrædelsesgodtgørelse ved at have kontraopsagt sin stilling.

Der er ikke nogen støtte i ordlyden af eller det oplyste om forarbejderne til eller praktiseringen af § 20 G i overenskomsten for, at den skal forstås med et forbehold for, at en medarbejders kontraopsigelse frigør arbejdsgiveren fra at betale fratrædelsesgodtgørelse. Indklagede har heller ikke fremlagt skriftligt materiale eller i øvrigt fremført omstændigheder, som støtter det synspunkt, at overenskomstens bilag 5 sammenholdt med § 38, stk. 6, i Industriens Overenskomst skulle have den virkning at indskrænke den naturlige forståelse af bestemmelsen i § 20 G i parternes egen overenskomst. Den voldgiftskendelse af 14. sep-

tember 2006 i en faglig voldgiftssag mellem DI og CO-industri, som indklagede har henvist til, vedrører en anden situation end den foreliggende. I denne sag var der således tale om en række timelønsansatte, der havde ret til en fratrædelsesgodtgørelse i medfør af en lokalaf tale, som ifølge opmanden måtte forstås på den særlige overenskomstmæssige baggrund, der fulgte af § 38, stk. 6, i Industriens Overenskomst.

A har på denne baggrund ret til at få udbetalt fratrædelsesgodtgørelse svarende til 3 måneders løn i forbindelse med opsigelsen. Da der ikke har været indsigelser mod den beløbsmæssige opgørelse af klagers påstand tages den nedlagte påstand derfor til følge, således at den indklagede virksomhed tilpligtes at betale 97.200 kr. med tillæg af procesrente fra den 15. marts 2013 til betaling sker.

Hver part bærer egne sagsomkostninger og betaler halvdelen af udgifterne til opmanden.

København, den 7. januar 2014

Jens Kristiansen